

12. Nesenie kríža. Súkromná zbierka, NSR. Z publikácie K. Oettinger: *Hans von Tübingen und seine Schule*

tyrkysové atď., i keď už samé reprodukcie naznačujú, že ide prinajmenšom, o zhodné komponovanie svetlých a tmavých plôch, aj o rovnaké celkové ladenie svetlosti a temnosti. Hoci sa hlohovské tabule s tabuľami zo súkromného majetku vo formáte úplne nezodujú — hlohovské tabule majú rozmery 98 × 76 cm, kým tabule zo súkromnej zbierky 92 × 73 cm⁷⁹ — nie sú tieto rozdiely (ak sa môžeme spoľahnúť na Oettingerove údaje, ktoré však neuvádzajú, čo bolo do merania zahrnuté), vzhľadom na stredoveké dieľenské praktiká, keď sa na rozdiel od purizmu 19. storočia nebazírovalo na matematickej presnosti, také veľké, aby sme museli pokladať hypotézu o spolupatričnosti k jednému oltáru za vyvrátenú a vopred nemožnú.⁸⁰ Táto otázka sa bude môcť zodpovednejšie vyriešiť až po konfrontácii originálov obidvoch skupín tabúľ. Ak by sa aj ukázalo, že porovnávané maľby netvorili spoločný celok (hoci opak pokladáme za pravdepodobnejší), zistenie, že môžu byť dielami toho istého majstra, podľa nášho názoru sa s veľkou pravdepodobnosťou preukáže.

Znamenajú však zistené súvislosti medzi hlohovskými maľbami a tabuľami zo súkromnej zbierky, že hlohovské tabule možno, ba je nevyhnutné považovať za diela Majstra bratislavskej Alžbety?⁸¹ Vykazujú hlohovské maľby autorské vzťahy skutočne aj s obrazmi z Galérie mesta Bratislavy?

Sv. Alžbeta a sv. Magdaléna z Bratislavy

Doterajšie názory

Ako sme sa už viackrát zmienili, dve tabule z bratislavskej Mestskej galérie, znázorňujúce sv. Alžbetu a sv. Magdalénu, pripísal K. Oettinger majstrovi, ktorého pre relatívnu odlišnosť od ostatných zistených rakúskych maliarov tých čias nazval podľa jednej zo znázornených svätíc Majstrom bratislavskej sv. Alžbety a pripísal mu i spomínané tabule z nemeckého súkromného majetku.⁸² Podľa jeho názoru mal tento majster veľmi úzke vzťahy k rakúskemu maliarstvu prvej polovice 15. storočia, predovšetkým ku škole a okruhu domnelého Hansa z Tübingenu, ktorého považoval za vedúcu postavu tejto školy. V dielach nášho majstra zistil i znalosť tvorby Majstra Uctievania dieťaťa, ako aj vplyv oveľa mladšieho Majstra Albrechtovho oltára, čo sa vraj prejavuje predovšetkým v pokročilom chápaní architektúry (napr. na výjave Zvestovania z nemeckého súkromného majetku). Pritom ako si Oettinger všimol, sú tieto podnety realizované suchším, neenergickým, plošným a meravým spôsobom, čo podľa jeho názoru vedie k záveru, že ho nemožno považovať priamo za rakúskeho maliara, ale treba predpokladať iba jeho rakúske školenie, ba možno i cudzí pôvod. Jeho vzťahy k rakúskemu maliarstvu však nútia predpokladať i jeho činnosť vo Viedni. Oettinger preto považuje autora bratislavských tabúľ za staršieho druha Majstra Obetovania, a diela, ktoré sa od neho zachovali, za výtvary jeho neskoršej tvorivej fázy. Isté podobnosti k nim nachádza na obraze Márie zo Zvestovania v lineckom zemskom múzeu, ako aj v skupine diel z obdobia okolo roku 1420, ktoré lokalizuje do Viedenského Nového Mesta. Napriek tomu však podľa jeho názoru ide o privandrovalca, ktorý prišiel do Rakúska najpravdepodobnejšie z Norimberku v dvadsiatych, alebo tridsiatych